

پاریس

پاریس

چارلز بوکوسکی

له ئینگلیزی بیه وه: عهتا میره کی

بوکوفسکی، چارلز؛ ۱۹۲۰-۱۹۴۴ م
پاریس / چارلز بوکوسکی؛ وهرگیرانی له ئینگلیزییهوه: عهتا میرهکی
سقز: گوتار، ۱۳۹۵

ISBN: 978-600-7959-53-4

فهرست‌نویسی بر اساس اطلاعات فیپا
موضوع: شعر آمریکایی - قرن ۲۰ م. ترجمه‌شده به کردی
شناسه افزوده: میرکی، عطا، ۱۳۵۴، مترجم
۱۳۹۵: ۲/۶۷و/۳۵۵۳ PS ۸۱۱/۵۲
کتابخانه‌ی ملی ایران: ۴۱۹۷۲۴۷
■ حق چاپ برای مترجم محفوظ است.

چارلز بوکوسکی

پاریس

وهرگیرانی له ئینگلیزییهوه: عهتا میرهکی

دیزاینی ناوه‌رۆک: ئازاد سوورخی

دیزاینی به‌رگ: هه‌تاو ره‌حمانی

سالی چاپ: ۱۳۹۵

ئه‌ژمار: ۱۰۰۰ دانه

ناوه‌ندی چاپ و بلاوکردنه‌وه‌ی گوتار

سه‌قز، پاسازی ماد، نه‌ومی ۳، یه‌که‌ی ۳۲

ته‌له‌فون: ۰۸۷ - ۳۶۲۲۷۰۳۰

پیرست

- ۷ پيشه کيی وه رگير
- ۹ بۇ جهين
- ۱۱ دان پيدانان
- ۱۳ ئەوانه‌ی له ئيمه ناچن
- ۱۵ بالنده‌ی شين
- ۱۸ هيشتا ده خوڤته وه؟
- ۲۰ پاریس
- ۲۲ دایه
- ۲۴ باران
- ۲۶ ماخولیا
- ۲۸ شيعر
- ۲۹ خه و
- ۳۱ وايه
- ۳۲ مانگ و ئەستيران و دنيا
- ۳۳ کارسن مهک کالرز
- ۳۴ بۇ جهين: ويراى هه موو خوڤه و بيس تيم که هيشتا کهم بوو

- ۳۶.....تووشى بلىمە تىك بووم.....
- ۳۷.....فەنا بوون.....
- ۳۹.....بەسوود بوون.....
- ۴۰.....ھۆكار و دەرەنجام.....
- ۴۱.....خۆشەويستى و ناوبانگ و مەرگ.....
- ۴۲.....ھاۋرپايان لەنئيو تاريكى دا.....
- ۴۴.....بەخشندەيى خۇر.....
- ۴۸.....لووتكەي خەم.....
- ۵۰.....تافى لاوى لە نووئۆرلئين.....
- ۵۳.....شپىز.....
- ۵۵.....نووسين.....
- ۵۷.....تەنيا لە گەل ھەموو كەسدا.....
- ۵۹.....رادىۋى بە جەرگ.....
- ۶۱.....مەسخ.....
- ۶۳.....بۇ رىۋىيە كان.....
- ۶۵.....نيروانا.....
- ۶۷.....رۆزىكى تر.....
- ۷۰.....گاكان لە پۆلى نىگار كيشاندا.....
- ۷۳.....چىمان لە دەست دى؟.....
- ۷۵.....ئىستە چى؟.....
- ۷۷.....زەوى ميراتى دان بە خۇدانەرئە.....
- ۷۸.....ئىستا.....
- ۸۰.....بزەيە كى فەرامۆشنە كراو.....
- ۸۲.....پەردەي شانۆ.....
- ۸۴.....شەۋىكى شكۆدار بەسەر شارددا.....

پیشہ کیی وەرگیر

چارلز بوکوسکی شاعیر و رومانووسی ئەمریکایی سالی ۱۹۲۰ له ئاندرناخی ئالمان چاوی به ژیان هه‌لینا، دواى کۆچبه‌ربوونى بنه ماله‌که‌ی له ئەمریکا ده‌گیرسێته‌وه. له ژووره هه‌رزانه‌کاندا ده‌ژیا و بو دابین کردنى بژیوی خۆی ده‌ستی دایه چهندين پیشه‌ی سه‌خت و که‌مداهات. سالی ۱۹۵۰ وه‌کوو نامه‌به‌ر له پۆسته‌خانه‌ی لۆس ئەینجلیس کارى ده‌کرد. سالی ۱۹۶۹ له‌گه‌ڵ ناوه‌ندى چاپ و په‌خشی Black Sparrow Press گریبه‌ستی ئیمزا کرد که مانگانه سه‌د دۆلار وه‌ربگرئ و له به‌رانبه‌ردا تا ئەو ده‌مه‌ی له ژياندا ده‌مینی وه‌ک نووسه‌ریکی پیشه‌یی ته‌نها به‌ نووسینه‌وه خه‌ریک بئ. خۆی له نامه‌یه‌کدا ئەلئ: دوو بژارده‌م له به‌رده‌ستا بوو، یان له پۆسته‌خانه به‌مینمه‌وه و شیت به‌م... یان بيمه‌ ده‌رئ و بنووسم و برسی بژیم. من برسیتم هه‌لبژارد.

یه‌که‌م رۆمانی خۆی به‌ ناوی «پۆسته‌خانه» نووسی که بیره‌وه‌ری و به‌سه‌رهاته‌کانی خۆی بوو له‌وه‌ ماوه‌یه‌دا که وه‌ک نامه‌به‌ر کارى ده‌کرد. وه‌کوو وه‌فایه‌ک بو Black Sparrow Press

زۆربەى بەرھەممەكانى ھەر لەو ناوەندەدا چاپ كرد.
بوكوسكى لە سالى ۱۹۹۴ و لە تەمەنى ھەفتا و چوار سالىدا
لە سەن پيڊرۆي وىلايەتى كالىفورنيا كۆچى دوايى كرد. لەسەر
كىلى گۆرەكەى نووسراوھ: ھەول مەدە (Don't Try). ئەو شىوازە
نووسىنەى بوكوسكى بە رىئاليزمى پيس ناسراوھ. لە نووسراوھ كانيدا
رەخنەگرانە و بە توورەيى باسى ھەلاواردن، ھەژارى و پرسە
كۆمەلايەتییەكانى كۆمەلگای ئەمريكا دەكا. بوكوسكى وپراى
ژمارەبەكى زۆر شيعر، چەندىن كۆمەلە چيروك و شەش رۆمانى
نووسيوھ.

پارس كۆمەلگىك لە شيعرەكانى بوكوسكى دەگریتە خو كە
خۆم ھەلمبژاردوون و ئەو ناوھشم لە يەككە لە شيعرەكانى نيو
ئەم كتيبەوھ ھەلگرتووھ. يەكەمجارە نووسراوھكانى بوكوسكى
لە قەبارەى كتيبدا بکەوئتە بەر دیدى خوینەرى كورد و زۆر
خۆشحالم كە ئەم بەرھەممە دەچیتەوھ كتيبخانەى كوردییەوھ.
خالیكى گرنگ كە دەبى ئاماژەى پى بكرى ئەوھى كە لە وەرگيرانى
شيعرەكاندا ھەولم داوھ تيم و كەشووھوای شيعرى بوكوسكى و
ھەر وھە شىوازەكەى بپاريزم، بەلام لە ھەمان كاتدا بەپى توانای
خۆم كارم بو ئەوھ كرددوھ شيعرەكان لە زمانى مەبەستدا بى مانا
و ئالۆز نەيەنە پيش چاو. پيويستە ئاماژە بكرى كە لە كۆتايى
كتیبەكەدا دەقى ئينگليزى شيعرەكانيشم داناوھ.

بۇ جەين

۲۲۵ روژ لە ژېر گز و گيادا
خۆت باشتەر له من دەزانی
له مێژه خوینی تۆیان هەلمژیوه،
به تهنها لاسکیکی ویشک هەلگه راوی نیو سه به ته یه کی
وايه یان نه؟
سییه ری ساته کانی دلداریمان
هیشتا
له م ژوورهدا
وهک خوی ماوه
که رویشتی
هه مووشتیکت له گه ل خۆت برد
شهوان
له به رانبهر بهوره کاندا کړنوش ده به م
ناهیلن بیمه سهر خۆم
تۆ که سی بووی

بۇ جارىكىتر دووباره نابىتتهوه
بهوره كان منيان دۆزيوهتهوه و
ئىتر هيچم بۇ گرنگ نيه

دان پیدانان

چاوه‌رپی مه‌رگم
وه‌کوو پشیله‌یه‌ک دیت و
خۆی ده‌خاته نیو جینگاکه‌مه‌وه
خه‌می هاوسه‌ره‌که‌مه
چاوی ده‌که‌وئته
جه‌نازه‌یه‌کی سپی و
وشک و ره‌ق
به‌ده‌ست رایده‌ژهنی
جاریک...دوو‌جار
هه‌نک!
هه‌نک وه‌لام ناداته‌وه
خۆ خه‌می مردنم نیه
ته‌نها خه‌می هاوسه‌ره‌که‌مه
دوای خۆم
له‌گه‌ل کۆمه‌لێک هه‌یج ده‌مینیتته‌وه

ئاخ! خۇزگە ئەيزانى
سەرەراي ئەوھەموو شەوھى
لاي يەك خەوتىن
تەنانت ئەو شەرانەي نىوانمان
كە لەسەر ھىچ بوون
ھەموويان بەنرخ بوون لاي من
ھەرۇھا
ئەو وشانەي ھەرگىز
نەمويرا بىللىم و
ئىستە ئەيللىم :
خۆشم
ئەويى

ئەوانەى لە ئىمە ناچن

رەنگە بروام پىي نەكەن
بەلام من كەسانى دەناسم
بىي كىشە دەژىن
جوان دەپۆشن
خۆش دەخۆن
ئارخايىن لىدەخەون و
چىژ لە ژيان وەردەگرن
رەنگە بە دەگمەن دلتهنگىش بن
بەلام خۆ كەس بىزاريان ناكە
هەر خۆشپە لە دلپاندا
رەگ دادەكوتى
تەننەت بە مردنىكى
خۆش و ئاسوودەش دەمرن
زۆر جارەن لەخەودا دەمرن
رەنگە بروام پىي نەكەن

به لآم من كه سانپكى وام پى شك دى
چى بكه م،
خو من له وان ه نيم
ناشتوانم توژيك وه كوو وان بم
جا... ئه وان له كوئى و
من له كوئى...؟

بالندەى شين

بالندەىه كى شين لەدلمايه
دەيهوى ھەلفرئى و
منى دلرەق رىگە نادەم
پيى ئەلئيم :
لەدلما بە...دلنيا بە
خو ناھيلىم كەس بتبيى
بالندەىه كى شين لەدلمايه
دەيهوى ھەلفرئى
كەچى من
قوم... قوم
ويسكى بەسەرا ئەكەم
دوو كەلى جگەرە
ھەلدە كيشمە ناخمەوہ
نە لەشفرۆش و
نە ساقى بارەكان و

نه دووکاندار
قەت نازانن لەدلمایه
بەلندەیه کی شین لەدلمایه
دەیهوئ هەلفرئ و
منی دلرەق ریگه نادەم
پیی ئەلیم:
تو لهوئ به
لەدلمایه...

دەتەوئ هەراسانم کەه؟
هەموو شتیکم لی تیک بدەه؟
بو فرۆشی کتیبەکانم له ئەورووپا
کیشە ساز کەه؟

۱۶

بەلندەیه کی شین لەدلمایه
دەیهوئ هەلفرئ
بەلام خو من گەلیک وریام
هەربەتەنیا بریک جاران
کەشەو داهاات
خەو چووە چاوی هەموو کەسیک
ریی پی ئەدەم سەردەرینئ
پیشی ئەلیم:
ئاگام لیتە
خەمگین مەبه
لەدواایدا

دهیخه مه وه شوینه که ی خوئی
به لام لهوئی زور که م ده چریکینی
نه مهیشتوو به ته واوی
تیدا بچی
شهوان پیکه وه دهنووین
من و نه و په یمانی نهینی نیوانمان
ئهمهش هینده ههست بزوینه
پیاویک بخاته گریان
به لام من ناگریم
ئه ی ئیوه چی؟

هېشتا ده خويته وه؟

وا بېزار له قهراخ دهر يا
دهفته ره زه رده كونه كه
له وه تې له نيو جيگاكه م هاتوومه ته دهر
دانېشتووم و دهنووسم
ههروه كوو پار
ئهم دووشه ممه ده چمه لاي دوكتور
دوكتور گيان! ههردوولاقم بې هيزه، سه رم له گيزه وه دې،
سه رم... پشتم ده يشي
لېم ده پرسې: هېشتا هه ر ده خويته وه؟
راهېنانه كانت ده كه ي؟
ويتامينه كان چي؟
پېم وابي هه ر نه خو شي ئهم ژيانه م،
دوو پات بوونه وه ي هه ميشه يي
ته نانه ت غارداني ئه سپه كان له گوره پاني پېشبر كيدا
بې مانايه بو من

بليتم كړيوه
كه چي بهرله وهى پيشبركئ كوټايى بئ
شوئنه كه به جيديلم
كارمهندي مټيل ليم ده پرسئ: دهروى؟
ئهرئ،

تاقه تم نه ماوه، دهروم
پيم ئه لئيت: گهرله ده ريش وهرز بووى وهروه
سهرم خستوتته سهر سهرينه كه
پيره ميړديك،

نووسه ريكي پير،
خوى و دهفته ريكي زهره د
شتيك له سهر عهرزه كه
به ره ولام دئ
ئا، ئه وه ئه مجاره پشيله كه م بوو

پاریس

لهوئ نه بوو
سیلین^۱ مردبوو
کهس لهوئ نه بوو
پاریس پارچه یه ک بوو له ئاسمانیکی شینی خو له می شی
ژنان به غار به لاتدا تیده په رین
وه ک بلیی نابیی هر گیز بویری له گه لیان بخواوی
هیچ سوپایه ک لهو ناو دا نه بوو
هموو کهس دهوله مند بوون
کهس هه ژار نه ده هاته پیش چاو
کهس پیر نه ده هاته پیش چاو
گه ر له سه ر کورسیی کافه یه ک دانیشته یای
مشته ریبه کان سه پریان ده کردی
پییان وابوو له تو گرن گترن
خواردنه کان زور گران بوون

۲۰

۱. Louis Ferdinand Celine: لوئیس فردیناند سیلین نووسه ری به ناوبانگی فه رانسه یی.

دهستی چه پت نرخی بوتلی شەراب بوو
سئیلین مردبوو
پیاوه قه له وه کان جگه ره یان ده کیشا و
ئالقه ی دوو که لی جوانیان دروست ده کرد،
پیاوه لاوازه کان قنچ دانیشتبوون
به ته نهها له گه ل هاورپییانی خو یاندا قسه یان ده کرد
گارسونه کان پنیه کان یان زل بوو
پیشیان وابوو له هه مووشت و هه موو کهس گرنگترن
سئیلین مردبوو
پیکاسۆش له حالی گیاندانا بوو
پاریس هه ر هیچ نه بوو
سه گیکم دی
له گورگیکی سپی ده چوو
جوان وه بیرم نایه چۆن پاریسم به جیهیشت
به لام ده بی روژانیک له وی بوویم
وه کوو به جیهیشتنی گو قاریکی مۆد
له سه ر کورسیی ویستگه ی شه مه نده فەر بوو

دایه

لیرم
له ژیر خاک
دهمم کراوه ته وه و
ته نانهت
ناتوانم بانگ کهم دایه،
سه گه کان تیډه پهرن
را ده وهستن و
میز به کیله کهمدا ده کهن
لیره هه موو شتیکم هه یه
هه تاو نه بی
جله کانیشم زور ناله بارن
دوینتی پاشماوه ی باسکی چه پیشم
به ته واوی دارزا
هیندهم لینه ماوه
ئه وهش مایی

له ئاميرپكى چەنگ دەچى
كە دەنگى لئوۋە نايە
پياۋيكي مەست
له نيو جيگا دا
بە تاقە جگەرە يەكەۋە
لانى كەم
پىنج ماشىنى ئاگر كۆژىنەۋە و
سى و سى پياۋ
بە خۇيەۋە سەرقال دەكا
بەلام من هيچ كاريكم لى نايە

ھېكتور رىچموند لە قەبرەكەى تەنیشتم داىە
حەزى لە موتزارت و نوقلە
تا بلىي ھاۋرپپەكى خراپە

باران

ئۆركستر سيمفونىيەك

زىيانە

ئۇڭفېرتۇرىكى^۱ واگنېر^۲ دەژەنن

خەلگەكە كورسىيەكانيان بەجىدىلن و

بە پەلە روو لە بىناكە دەكەن

ژنان لەرووى بىزارىەوۈ پىدەكەنن،

پىاوان خۇيان لەسەرخۇ نىشان ئەدەن

جگەرە تەرەكان فرى دەدرىن

مووسىقاكەى واگنېر بەردەوامە و

خەلگەكەش لە ژېر مىچى بىناكە دان

تەنانەت بالندەكانىش لە سەر داران ھاتوونەتە خوار و

پەنايان بردۆتە ژېر مىچەكە

ئىستاش راپسۇدى ژمارە دوو كارى لىست^۳ لىدەدرى

۱. Overture: پارچە مووسىقاي سەرەتاي ئۇڭفېرنا.

۲. Wagner: مووسىقازانى ئالمانى.

۳. Liszt: مووسىقازانى ئالمانى.

باران به رده و امه، به لام تہ ماشاکہ
پی او ٹک بہ تہ نہا لہ ژیر باراندا دانیش تووہ و گوئی راگرتووہ
خہ لکہ کہ ئاوری لیڈہ دہ نہوہ
مووسیکا ہر بہ رده و امہ
بہ و شہوہ لہ ژیر باراندا دانیش تووہ و گوئی راگرتووہ
دہ بی کیشہ یہ کی ہہ بی، وانیہ؟
ہاتووہ گوئی لہ مووسیکا بگری

ماخوليا

ناوى ھەموومان
لە ميژووى ماخوليا دا ھاتووہ
لە نيو مە لافە پيسە كاندا جينگل ئە دەم
لە و ديوارە شينانە رادە ميئم
لە ھيچ رادە ميئم
ھيئدە خووم بە ماخولياوہ گرتووہ
ھەر وە ک ھاور پيە کى ديري ني خووم
سلاوى ليئدە کەم
پە ژارە ي کچە قژ سوورە کە دامدە گري
چارە کە سە عاتيك
لە گەل خوډا کان دە دويم
خەفەت پيس دامدە گري،
ھەل دە ستمە وە
لە ھەموو گوناحيک پاک بوومە تە وە
گەر چى ھيچ شتيک چارە سەر نە بووہ

بۆيە لەگەڵ ئايين پيک نايەم
ئەبوايە ئەو قژسوورەم دەرکردايە
بمناردايە ئەو شوپنەي خوۆ حەزى لىيە
بەلام نا

خۆ من خەمى هەموو شتتیک دايگرتووم :
لەدەستچوونى کچە قژسوورە کەش
بە تەنھا شکستیکە لەناو شکستەکانى ئەو ژيانەدا
گوۆ لە دەنگى دەهۆل رادەگرم
کە لە رادیۆکەو بەلاو دەبیتەو
پيئە کەنم

دياره

بيجگه له ماخوليا

کيشهيه کى تريشم ههيه

شيعر

كۆلى

ناھومىدى

گەلى ئاقايلى پىويستە

ھەتا چەند شيعىرى جوان

وھدى بىنى

نووسىن و

خويىندنەوھشيان

بۇ ھەموو كەس نابى

خه و

کورتته بالا بوو
خه ریک بوو ورده ورده قهله و ده بوو
کاتی خوی جوان بوو
له نیو جینگادا شه رابی ده خوارده وه
قسه ی ده کرد و ده یقیژاند
جنیوی پییم ئه دا
لیی ده پارامه وه
ده مکوت بهیله با تۆزی بخه وم
"خه و؟ بی شه رف!"

نابی بخه وی، تو پیویستت به خه و نیه خه وی چی،"
به یانییه کی زوو بوخوم خسته نیو گوره وه
له ته پولکه کانی هالیووده وه هینامه خورای
بنچکه کان
که رویشکه کان و
گابرده کان به پیشمه وه هه لده هاتن

چالیکم هه لکه‌ند
له‌سه‌ر زگ خسته نئو چاله‌که‌وه
تیر خاکیشم به‌سه‌ریدا کرد
زۆر گهرم بوو
ته‌نانه‌ت میشه‌کانیش هی‌زی فرینیان نه‌مابوو
نه‌مده‌توانی باش ببینم
هه‌موو شتیک گهرم بوو
هه‌ر چۆنیک بوو
خۆم گه‌یانه‌ ماله‌وه
خۆم خسته‌ ناو جی‌گا‌که‌مه‌وه و
پینج رۆژ و
چوار شه‌و لیبی خه‌وتم

وايه

له تهنيايى ناخوشتريش هه يه

به لام

دهيان سالى دهوى

تیبگه ی،

کاتیکیش تیده گه ی

زۆر درهنگه

هیچ شتیکیش له

زۆر درهنگه

ناخوشتتر نیه

مانگ و ئهستيران و دنيا

پياسه‌ی دوور و دريژ له شه‌ودا
ئاسووده‌ی ده‌به‌خشيته روچ
به دزييه‌وه
له سووچي په‌نجه‌ره‌كانه‌وه
سه‌يري ئه‌و ژنانه بکه‌ی
به‌گژ مي‌رده مه‌سته‌کانياندا
ده‌چنه‌وه

۳۲

کارسن مهک کالرز^۱

بههۆی زۆر خواردنهوهوه مرد
لهسه ر کورسیی کهشتیهکی سه ر ئوقیانووس
په توویهکیان پیوه پیچا
تیکرای کتیهکانی
لهسه ر ترسناکیی ته نیایی بوون
لهسه ر بی رهحمیی
عهشقی پووچ بوون
هر ئهوانهشی لیوه بهجیما
کاتی یهکیک له موسافیرهکان
تهرمه کهی دۆزییهوه
کاپتهنی خه بهردار کردهوه
تهرمه کهیان بو شوینیکی تری کهشتیه که گواستهوه
هه مووشتی
ریک وه کوو ئه وهی خوئی نووسیوووی
به ر پوه چوو

۱. Carson McCullers (1917-1967): ژنه نووسه ری ئه مریکایی.

بۇ جەين:

ويړاي هه موو خوشه ويستيم كه هينشتا كه م بوو

ته نووره كه ي هه لده گرمه وه

ئه و موورووه بريقه داره ره شان هه لده گرمه وه

كه روژانيك

له له شيه وه ده ئالان

وه كوو دروژنيك

بانگي خوډا ده كه م

ئه ليم كه سيك ئاوا جوان ريي ده كرد

ئه و كه سه ي

ناوي مني ده زاني

نابي به و چه شنه بمري

كراسه جوانه كه ي هه لده گرمه وه،

تيكراي جوانييه كاني مردوون

له گه ل خوداكان ده دويم

خوداكاني جووله كه

خۇداكانى مەسىحى
ھەموو ئەو شتە وردە نەفرە تىيانه،
بتە كان، حەبە كان، نان،
تىگە يىشتنە كان، مە ترسييه كان
خۆبە دەستە وە دانى ژىرانه
مشكە كەن لە نيو قەبرە دوو كە سىيە كە ماندا
وردە وردە شىت بوون
بى ھىچ ھىوايە ك،
تىگە يىشتنىك ھىندەى ھەنگە خۆرە يە ك
بەختىك ھىندەى ھەنگە خۆرە يە ك
پىشتم بەو شتانه بەستوو و
دەزانم:
كراسە كەى لەسەر باسكە
بەلام:
بەوانە تازە ناگەرپتەو و

تووشى بليمه تىك بووم

ئەمرۆ لە قەتاردا
تووشى بليمه تىك بووم
شەش سالان بوو
لە تەنیشتمەوہ دانیشتبوو
قەتارە کە بە کەناردا تىدە پەرى
هەتا چاومان بە ئۇقيانووس کەوت
تەماشايە کى کردم و
وتى
دەزانی جوان نيه
يە کەمجار بوو لەو راستيه
تىدە گەيشتم

فہنا بوون

رووت و قووت
له سووچی مالدام
سهعات ههشتی به یانییه
رۆنی کۆنجی له خۆم ده مالم
خوایه!
چییم به سهر هاتووه؟
رۆژانیک بوو
بو پیکه نین
له کۆلانا ندا شهرم ده کرد
ئیسته پیناکه نم
به رۆن خۆم چه ور ده که م و
پییم سهیره،
ئاخر چه ند سالی ترت دهوی؟
چه ند رۆژی تر؟
خوینم پیس بووه

فريشته يه كي رهش
له سهر ميشكم داده نيشي
هه موو شتيك له شتيكه وه وه ديديت و
به ره وه هيچ ده چي
له له ناوچووني شاره كان و ميلله تان تيده گهم
فرؤكه يه كي چكوله
به سهر سهر مه وه تيده پهرئ
سه يري ئاسمان ده كه م
ده ليئي كاريكي به سووده
راسته
ئاسمان گه نيوه :
تازه خيري به كه سمان ناگا

بەسوود بوون

قەن گوگ

گوپى خوى برى و

پيشكەشى سۆزانييه كى كرد

ئەوېش بەوپەرى نەفرەتەوہ فرپى دا

قەن گوگ!

لەشفرۆش گوپى بو چيه

پارەى دەوى

تو له زور شتى تر تىناگەى

ھەر لەبەر ئەوہش

نىگار كىشىكى گەورە بووى

لە شتى تر زور تىناگەى

ھۆكار و دەرەنجام

مرۆڤە باشەكان

زۆربەى جاران بە دەستى خويان لەناو دەچن
تەنھا بۆوھى خويان لە دەست برى كەس رزگار كەن
ئەوانەش كە دەمىننەوھ
ھەرگىز لەوھ تىناگەن
بۆ دەبى كەسىك لە دەستيان ھەلبى

۴۰

خۆشه‌ويستی و ناوبانگ و مهرگ

له‌وديو په‌نجه‌ره‌كه‌مه‌وه داده‌نیشی

پیره‌ژنیك به‌ره‌و بازار ده‌روا

داده‌نیشی و سه‌یرم ده‌كا

له‌نیوان سیم و مژ و سه‌گوه‌ر دا

ئاره‌ق ده‌رپژئی

وه‌ره‌ز ده‌بی

هه‌تا له‌ناكاوا

وه‌ك چۆن به‌هوی له‌میشیک بده‌ی

به‌رۆژنامه له‌په‌نجه‌ره‌كه‌ئده‌م

ئێستا ده‌نگی قیژه له‌سه‌رانسه‌ری شار دا ده‌بیستن

رۆیشت

چاره‌ی ته‌واو‌کردنی شیعیکی ئاواش

كوت و پر بیده‌نگ بوونه

هاورپيان له نيو تاريخي دا

ديتهوه بيرم
له شاريكي نامودا
له ژوورپيكي چكوله
خهريك بوو له برسانا ده مردم
په رده كان دادرا ابوونهوه
گويم له مووسيقاي كلاسيك گرتبوو
جهوان بووم
هينده جهوان
ده تكوت چه قويه ك له هه نامد ايه
ريگايه كم بو نه مابووه
جگه له وهى تا پيم ده كرى
خوم بشارمه وه
نه ك له بهر خوم
له بهر خه فته تى كه م به ختيم :
هه ولدان بو پيوهندي

مووسيقازانه كۆنه كان
 مۆتزارت، باخ، بېتھۆڧين، برامس
 ئەوانه هاوده مم بوون و
 هه موويان مردبوون
 ناچار برسى و سهرشۆر
 بۆ دهست خستنى كاريكى كه م داها ت و ناخۆش
 به شه قامه كانا ده گه رام
 له گه ل پياوانى پشت مي ز نشين قسه م ده كرد
 كه نه ده م وچاويان بوو نه كه سيان ئەدى
 تهنه كاتى منيان به فيرۆ ده دا
 ميزيان پيدا ده كرد
 ئيستا بۆ هه له چنه كان و
 خوينه ره كان و ره خنه گره كان كار ده كه م
 به لام هيشتا هه ر راده وه ستم
 له گه ل مۆتزارت، باخ، برامس، زه رده واله
 له گه ل برى ك له ها ور پيانمدا
 له گه ل برى كه سدا ده خۆمه وه
 گه ر ده مانه هوئى سه ره راى ته نيائى به رده وام بين و بمينين
 برى جار پيوستيمان به و مردوانه يه كه
 ديواره كانى ده ور و بهرمان
 ده هه ژينن

بەخشندەيى خۆر

بەخشندەيە خۆر
كە فرۆكەيەك ھەلدەكشى بەرەو ئاسمان
كە فرۆكەيەك ۋەك قامچى بە بەرچاويىيەۋە رادەخوشى
مووشەكەكان ۋەكوو بۇق ھەلدەبەزىنەۋە
مندالەكان نەخشەكە دەردىنن
روخسارى ۋەك پەنيرى برش ھىناۋى مانگ ھەلدەۋاسنەۋە
لەۋى
لەسەرمانگ دەست ناكەۋى
بەلام لەسەر زەۋى زۆرە ژيان:
مندالانى دەموچاۋ نەشوراۋى ھىندى
لاقيان لەسەريەك خستووۋە و
فوو بە بلوپردا دەكەن
برسىتى ھەناۋى ھەلمژيون
سەيرى ئەۋ مارانە دەكەن كە ليك ئالاۋن
ۋەك پۇلى ژنى جوان بەدەم بايەكى برسيىەۋە

مووشه که کان وه کووکه رویشک هه لده به زینه وه
 ئینسانه کان ده سرپنه وه
 سه گه کان ده سرپنه وه و
 جینگای گولله ماوه به سه رچوووه کان ده گرنه وه
 چینیه کان هیشتا به ردی یه شم ده تاشن
 تۆز قالیک برنج ده خه نه زگی برسیانه وه
 برسیتیه کی هه زارساله
 رووباره قوراوییه کانیاں به ئاگر و گۆرانی ریډه که ون
 قاغ و به له مه کانیاں به جوولهی ئارامی
 چاوه روانیی بی به رانه ر ریډه که ن
 له تور کیا

روخساری روژ هه لات له قالییه کاندایه بیننه وه
 له خواییه کی وه نه وشه یی ده پارینه وه
 خواییه ک که جگه ره ده کیشی
 پیډه که نی و ئه نگوست به چاویاندا ده کا
 کوپریان ده کا
 وه ک چۆن خودا کان واده که ن
 به لام مووشه که کان ئاماده ن، ئیتر بایه خئی بو ئاشتی نه ماوه
 شییتی وه ک لیلوو فهریک له سه ر ئه ستیرک
 به سه رگه ردانی ده خولیته وه
 نیگار کیشه کان رهنگی سوور و سهوز و زهرد هه لده گرنه وه
 شاعیران ته نیایی خویمان ده که نه سهروای شیعر
 مووسیقازانه کان وه ک هه میسه برسیتی ده کیشن

رۆماننوسه كان هيچ به دهست ناهين
 پليكانه كان وانين، نه ورسه كان وا نين
 پليكانه كان خويان له ئاو ده هاوين و هه لده كشيئه وه
 به دنوو كيانه وه ماسييه كي نيوه مردووي زه هراوي به
 راديؤئه كتيف ده شه كيئنه وه
 به راستي، به راستي ده ريا
 گاشه به رده كان به قور ده شواته وه
 له وال ستريت
 بازار وه ك مه ستيكي سه رگه ردان له تر ليئه دا
 به دواي كليله كه يدا ده گه رې؛ ناخ،
 خوا ستيكي باشي بۆمان ديوه ته وه :
 ده مانباته وه سه رده مانى به وره ددان شمشيرييه كان
 سه رده مانى مه يموونه بالداره كان
 كه له قوولكه كاندا به دواي
 خووده و ورده وال و شووشه ده گه ران
 برووسكه يه ك له بهر په نجه ره وه تينه په رې
 له مليؤنان ژووردا دلداران تيك ئالاون
 نه خووش و گيژ وه كوو ئاشتي
 هيشتا ئاسمان بۆ نيگار كيشان و شاعيران
 ده بيته سوور، ده بيته پرته قالى
 گوله كان ده پشكوين وه كوو جارن
 به لام تۆزي سووتووي مووشه ك و قچكه زه هراوييه كانيان
 له سه ر ده نيشي

روژگار یکی ناخوشه
 پهردهی شانوی سهردهمی سهگی
 دهبی به پیوه سهیری که ی
 بلیت نه ماوه، دیسان جینگه نه ماوه
 کار کاری خودایه، کاری که سیک، شتیک
 مووشه که کهن و ژهنه رالّه کان، ریبه ران، شاعیران
 پزیشکان، کومیدیه نه کان
 کارخانه کانی سووپ و بیسکویت، فروشیاره دروژنه کان
 ئیستا ده توانم ئەو کیلگانه بیینم که به تۆزی بهردی خه لووز
 بیس بوون
 ده توانم یهک یان دوو شهیتانو که بیینم
 زهرداوی سهفرا، بهردی گرکان، یهک یان سی ماسی بیینم
 له شوینه کهم ئاوه کاند،
 پهله ی ریسواییهک بو سه چاوه و بینیمان
 ئەمه پیشتر رووی داوه؟
 میژوو ئەلقه یه که ده گاته کوتایی خوی؟
 خه ونیک، مۆته یهک،
 خه ونی ژهنه رالیک، خه ونی سه رو کیک
 خه ونی دیکتاتوریک...
 ده توانین به خه بهر بیین؟
 یان هیزه کانی ژیان به هیز ترن له ئیمه؟
 ده توانین به خه بهر بیین؟
 یان هاوړپیان، دهبی تا هه تایه له خه ودا بمرین؟

لووتكهى خه م

ته نانه ت گويم له دهنگى كيوانه
له سه ر يالى شيني خويان
هه لده به زن، داده به زن، پيده كه نن
له خواره وه
له نيو ئاودا
ماسيه كان ده گرين
ئاو فرميسكى ئه وانه
له شه وانى مه ستيمدا
گوئى بو ئاو راده گرم
خه فه ت هينده گه وره ده بئى
له نيو سه عاته كه مدا گويم لئى ده بئى
ده بيته ده سگره ي دو لابل
په ره كاغه زيكي سه رعه رز
ده بيته پاژنه كيشى پيلاو
بليتي جليشورخانه

دەبیتە دوو کەلی جگەرە و
بە پەرستگە ی رەزە رەشە کاندایا هەلە گەرێ...
زۆر گرنگ نیە
کەمیک خۆشەویستی
یان تۆز قالیک ژیان خراپ نیە
ئەو هی گرنگە
چاوەروانییە لەسەر دیواریەکان
هەر بۆ ئەو هەش لەدایک بووم
لەدایکبووم
هەتا لە سەر شەقامی مردوووان
گۆلەباخ بفرۆشم

تافی لاوی له نووئورلین^۱

برسی بووم
له باره کاندایه نیشتم
شهووان به شه قاماندا ده گه رام
تریفه ی مانگ شتیکی ساخته ده هاته پیش چاوم
رهنگه واش بووبی
له به شی فه رانسه یی نشینی شاردا
ته ماشای ئه سپه کان و دروشکه کانم ده کرد
کالیسکه چیه رهش پیسته که و ژن و پیاوه که
هه موویان له وسه ره وه دانیشتبوون
وه کوو زوربه ی جاران جهوان و سپی بوون
منیش هه میشه سپی بووم
ئه سستم بوو دنیا سه ره نجم راکیشی
نووئورلین شوینیک بوو بوو خو شار دنه وه

۵۰

۱. New Orleans: شاریکه له ویلایه تی لوویزیانای ئامریکا، به هوئی به شه فه ره نسپه که ی وموزیکی جازه وه ناسراوه.

دەمتوانى بە ئاسوودەيى بۇخۆم تەمەنم بە فيرۆ دەم
 كەسبىش كارى پىمەوہ نہيى
 تەنہا مشكەكان نہيى
 كہ لہ ہاوشينيم توورہ بوون
 ئەو مشكە زلانہ زۆر نہ ترس بوون
 زەق زەق تيبانده پروانيم
 مەرگىكى قورس لہ چاوياندا بەديده كرا
 ژنان ليم دوور دەكەوتنەوہ
 بە بيى ئاكاريان دەزانيم
 ئافرەتتىكى گارسونم دەناسى
 كەمىك لہخۆم بەتەمەنتر بوو
 وەختى قاوہى بۆم دەھينا
 بريك زۆرتر لام دەمايەوہ و
 بزه يەكى پيشكەشم دەکرد
 ئەوہش بۆ من زۆر بوو
 زۆر تەواو بوو
 شتىك لہو شارەدا بوو كہ نہيدەھيشت
 سەرەراى ئەوہى گرنكى بەداواكارىيى كەس نادەم
 ھەست بە گوناہ بكەم
 وازى ليم هيىنابوو تەنہا بم
 لہ تاريكىدا و لەسەر جىگاكەم دادەنيشتم
 گويم لہ دەنگى دەرەوہ رادەگرت
 بوتلہ شەرابە ھەرزانەكەم ھەلدەگرتەوہ و

گه رمیی تری ده رزایه ناخمه وه
گویم له دهنگی مشکه کان بوو
به ژووره که دا دههاتن و دهچوون
ئهوانهم له مروّف پی باستر بوون
ون بوون

شییتی

هیچ خراب نین
ئه گهر بیّت و کهس کاری پیّت نه بی
نووئورلین بوو ئه و ئارامیهی پیشکه شم کرد
کهس بانگم نه کا

نه ته له فون

نه ماشین

نه کار و

نه هیچ

هر خوّم و مشکه کان و جهوانیم

زهمانیک

ئه و وه ختهی تیگه یشتم

ته نانهت له نیو هیچدا

جه ژنییک هه بوو

جه ژنی هیچ نه کردن

جه ژنی تیگه یشتن

شپرز

له وه ته ی له دایک بووم

هر شپرز بووم

پیم خوش بوو

به تاقه ژیر کراسیکه وه له سه ر جیگا پالکه وم

ژیر کراسیکی پیس و به جگه ره کون بوو

پیخاوس بوتلی بیرم به دهسته وه گرتووه و

ههول ئه ده م له و شه وه تالّهی رابردوو خوم رزگار که م

ئو ژنه هیشتا له وئییه و

له بهر خووه بولّه بول ده کا

قورقینه یه ک لیئه ده م

ده لیم

"پیت ناخوشه، لیده برو"

خوم خوش دهوی

خومی پیس و شپرز خوش دهوی

پیده چی ئه وانیش خوشیان ویستبیم

چۈنكى ھەمىشە جىياندە ھېشىتم و
دىسانە ۋە دەگەراندە ۋە لام

نووسين

زۆر جار تهنها
نووسين مهوداي نيوان
تۆ و مهحاله
نه مهشرووب
نه دلداري
نه پاره
پيئي ناگه نهوه
هيچ شتيك رزگارت ناكا
نووسين نهبي
ديواره كان قورس راده گري
پيش به په لاماري مه غولاندا ده گري
تاريكي لاده دا
دوا ده رووناسه نووسين
به ره حمترين خودايه
مه رگ راوده ني

به جیت ناهیلّی
پیدہ کہنی نووسین
به خوئی
به رهنج
دوایین چاوه روانییه
دوایین لیکدانه وه یه
ئه وه یه نووسین

تەنیا لە گەل ھەموو کەسدا

گۆشت ئیسقان دادەپۆشی و

زەینیکی تیدا دادەنین

بڕئ جاریش رۆحیک

ژنان گۆلدان بە دیواردا دەدەن

پیاوان زۆر دەخۆنەووە

کەسیش ھاوتای خۆی نادۆزیتەووە

کەچی لەسەر جینگایە کەووە

دەخزینە سەر جینگایە کی تر

گۆشت لەسەر ئیسقانه و

جەستە وێڵە بەدوای شتیک لەودیو جەستەدا

بەختیک نەماووە

ھەموو گیرۆدە یە ک نەگبەتیین

ھەرگیز کەس ھاوتای خۆی نادۆزیتەووە

زبڵەدانی شارەکان پڕ دەبن

گۆرستانی ماشینەکان پڕ دەبن

شیتخانہ کان پر دہبن
نہخوشخانہ کان پر دہبن
گورستانہ کان پر دہبن
هیچ شتیکی تر پر نابئی

راديو به جهرگ

له شه قامی کرو نادو
له نهو می دوو همدا ده زیام
همیشه ش مه ستم ده کرد
وه کوو کاریکی همه می شه یی
راديو کهم به هه لکراوه یی
له په نجره وه فری ئه دا ده ری
ئه لبت شوو شه ی په نجره که ده شکا
راديو که ش هه روا به هه لکراوی له سه ر بانه که ده مایه وه
به هاوسه ره کهم ده وت: به راستی راديو به کی زور سهیره
بو به یانیه که ی په نجره کهم لیده کرده وه و
ده مبرده لای شوو شه بر شوو شه ی تازه ی تیخات
هه موو جارئ که مه ستم ده کرد
دیسان راديو کهم فری ده دایه ده ری
راديو که ش هه روا به هه لکراوی له سه ر بانه که ده مایه وه
راديو ی سهیر

راديوۋى به جهرگ
ديسانيش په نجه ره كه م ده برده لاي شووشه بر
جوان له بيرم نيه ئه و به زمه چوڼ چوڼى كوټايى هات
به لام ده زانم له دو اييدا له و ماله روښتین
نهؤمى خواري پيره ژنيكى ليوو
به جلى مه له كړنه وه به كاري باخچه وه خهريك ده بوو
به خاكه ناز باخچه كه ي هله دايه وه
پشتى ده دايه به خوړ
منيش له نيو چوار چيوه ي په نجه ردا دائه نيشتم و
به دهم ئه و موسيقايه وه كه بلاو ده بوو
سه یرم ده كړد

مەسخ

كچە دۆستە كەم ھاتە مالم
جىڭگاكەي بۆم كۆردەوۋە
چىشتخانە كەي شۆردەوۋە
دەسمالى بەدىوارە كاندا ھىنا
گسكىيىكى لە عەرزە كە خست
توالىت و ھەمامى خاوپىن كەردەوۋە
نىنۆكە كانى لاقى بۆكردم
قژمى كورت كەردەوۋە
ھەر ئورۇژە
لوولە كىش ھات و شىرەي چىشتخانە و
توالىتى چاك كەردەوۋە
دوايە كابراي گاز ھات و كوورە كەي بۆ چاك كەردم
كابراي تەلەفۇنىش ھات و تەلەفۇنە كەي چاك كەردەوۋە
ئىستاش لەو ھەموو ئاسوودە يىيەدا بۆخۇم دانىشتووم
ھەموو شتىك تەواو و رىكە

له گهل هه رسي كچه دوسته كه مدا نيوانم تيكچوووه
كاتي هه مووشته كان شيو او و ناله بار بوون
زياتر ههستم به خوشي ده كرد
چه ندين مانگي دهوي هه تا شته كان بچنه وه سه ر دوخي ئاسايي
خويان
ئيس تا ته نانه ت قالونچه يه كيش شك نابم بمديويني
رهوتي ژيانم لي تيكچوووه
خه وم لي ناكه وي
دلّم بو هيچ خواردني ناچي
گشت ئه و نه گبه تيانه يان لي دزيوم

بۇ رېۋىيە كان

ھېچ خەمى منتان نەبى
بە ژيان دەۋىرم و پېي دلخۆشم
خەمى ئەۋانە تان بى بېزارن
بەھەموۋشتى ناقايلن
ئەۋانەى ھەمىشە ژيانبان
ۋەك دىكۆرى مالىھە يان دەگۆرن
ھاۋرېيانبان دەگۆرن
بىر و ئاكاربان دەگۆرن
ھەموۋكاتى سەرگەردانن
سەرگەردانىيش بە خەلك دەبەخشن
ئاگادارى ئەۋانە بن
خۆشەۋىستى وشەى سەر زارىانە
ئاگادارى ئەۋكەسانە بن
فەرمان لە خودا ۋەردەگرن
چونكە شايستە نەژياون

خەمى منتان نەبى
تەنيام و تەنانت
لە تالترين كاتە كاندا قسەخۆشى ھاورپمە
سەگىكم بەرەو دواو ھەنگاۋ دەنيىم
بانجۆيەكى^۱ شكاوم
ئەو ھيلى تەلەفۇنەم كە تۆلىدۇ بە ئۇھايۇ ۋە دەبەستىتەۋە
ئەو پياۋەم لەو شەۋى سىبىتەمبەردا خەرىكى خواردنم
خەمخۆرىتانم ناۋى
ئەلین مەسىح لەسەر ئاۋ راۋەستاۋە
بۇ تىپپەرىن دەبى تۆزى بەخت يارت بى

۱. بانجۇ: نامىرىكى موزىكە لە گىتار ئەچى.

نیروانا

به ختیکی وای بو نه مابووه
بیری له هیچ مه بهست و ئامانجیک نه ده کرده وه
گهنجیک بوو به ئوتوو بووس له کارولینای باکووره وه
به ره و شوینی دهرویشته
به فر تیده کرد و ماشینه که له نیوان ته پۆلکه کاندای
له کافهیه کی چکۆله ی سه ره پیدای لایدا
ویپرای موسافیره کانی تر چووه ناوه وه
داوای خواردنی کرد
خۆراک و قاوه که زۆر چاک بوون
کچه گارسونه که جیاواز بوو له گه ل
ئه و ئافره تانی بیشتتر دیتبوونی
خوین گهرم و قسه خوش
چیشته لیئنه ره که قسه ی سهیری ده کرد
قاپ شوهر که ش له و پشتته وه له دلّه وه قا قا پیده که نی
لاوه که له پشت پهنجه ره وه ته ماشای به فره که ی ده کرد

پيی خوشبوو بۆ همميشه لهوكافه بمينيتهوه
 ههستيكي جياوازي له ميشكيدا بوو
 وهك بليی شتهكاني ئهوشوينه جوان بوون و تا ههتايه
 ههر به جوانی ده ميننهوه
 شوڤيره كه بانگی موسافيرهكاني كرد سهركهون
 لاوه كه لای خوی بيري ده كردهوه، ليره ده مينيتهوه، ليره
 ده مينمهوه
 بهلام له دواییدا ههستايهوه و بهدوای خهلكه كه دا سهركهوته نيو
 ماشينه كه وه
 له سهركه گهه دانيشت و له په نجه ره وه سهري كافه كه ی
 ده كرد
 ماشينه كه وه رپكهوت و له نيو ته پۆلكه كانه وه هاته دهري
 سهريكي ئه وه خهلكه ی كرد
 ههركه سهو باسی شتيكي ده كرد
 يان كتيبيان ده خوینده وه يان ههوليان ئه دا بخهون
 كهس ئاگاداری ئه وه سيخره نه بوو
 سهري به لايه كدا لار كرده وه و چاوی ليكنا
 خوی له خهوتن دا
 هيچي تري له دهست نه دههات جگه له وه
 گوی بگري له دهنگی مۆتۆری ماشينه كه و
 دهنگی تايهري ماشينه كه كه به سهركه ده فره كدا ده رویشت

روژیکى تر

خه فه تىكى گه مزانه
خه مگینت ده کا
سه رده که یه ریستوورانیکا
له شوینیکدا داده نیشی
کچه گارسونه که بزه یه کت بو ده کا
قه له و و کورته بالایه
سمتی ده په ریوه
هر سۆز و هاو خه می لی هه لده وهری
ئه گهر سی مانگ له گه لی بژیت
خه فه تت له بیر ده چیته وه
پانزه له سه د پاره ی ده سخوشانه ی پیئه ده ی
داوای ساندویچی قه ل و بیره ده که ی
پیاویک له پشت میزه که ی به به رانبه رته وه دانیشته وه
چاوانی شینی پرن له فرمیسک
سه ری له سه ری فیل ده چی

له خواره وه سې پياو دانیشتون
 سهريان چکوله يه و ملیان دريژه
 وه کوو و شترمر
 به دهنگی بهرز باسی گرانی نرخی زهوی ده کهن
 رهنگه نیوه پیم بلین تو که خهم دایگرتووی لیړه چی نه که ی؟
 گارسون ساندویچه کهت بو دینی و ده پرسې هیچی ترت دهوی
 یان نه؟
 توش ده لیبی: نه هیچیترم ناوی
 له پشتته وه که سې پیده که نی
 پیکه نینیکې چیوپه مهبی که پر له زیخ و ورده شووشه
 قه پالیک له ساندویچه کهت ده گری
 کاریکی گرنکه
 کاریکی دژوار و ژیرانه یه
 وه ک دانانی گورانیه کی خه مناک
 که لاویکی چوارده سالان بینته گریان
 داوای بیریه کی تر ده که ی
 سهیری نه و پیاوه که
 دهسته کانی ده گه نه وه سه ره نه ژنوی
 خه ریکی فیکه کردنه
 وه حتی رویشته وه یه
 کاغزی حسیه که هه لگره وه
 ده سخوشانه که بده
 به ره و بولای سندووقه که

پاره که بده
چیلکه ددانیک هه لگره وه
برۆ ده ری
ماشینه که ت هه روا له شوینه که ی خۆی ماوه
سی پیاوه که که سه ر و ملیان له وشتر مر ده چوو
پیکه وه سواری ماشینیک ده بن
هه ر کامه و چیلکه ددانیکی پییه
ئیسته باسی ژنان ده که ن
پیش هه موو که سییک وه ریډه که ون
زۆر خیرا
له وانه شه له هه موو که سیش باشتر بن
که رمایه کی زۆر سهیره
هه واش پیس و مه تر سیداره
بالنده و گیا مردوون
یان له حاللی مردن دان
ماشینه که هه لده که ی

گاكان له پۇلى نىگار كيشاندا

ههواى خوښ وه ك ژنى چاك وايه
به هه لكهوت روو ده دا
ئه گه ريش هه لكهوى زور نامينته وه
پياو قورس و قايمتره
ئه گه ر خراپ بى
وه كوو خوى ده ميننه وه
ئه گه ر باش بى
بو ماويهى دوورودرېژ هه ربه و چه شنه ده ميننه وه
به لام ژن به
منال
تەمەن
به رنامهى خواردن
دهمه ته قى
جووتبوون
مانگ

بوون یان نه بوونی خۆر

یان خۆش رابوردن

ده گۆردری

دهبی ئاگیان له ژن بی تا به عیشق دریژه به ژیان بدا

به لام پیاو به هیتر دهبی کاتی که لئی بیزار دهبن

ئهمشه و له باره که ی ئیسپهنگلیر دا خه ریکی خواردنه وه و

وه بیر ئه و گایانه ده که ومه وه

که جار یکیان له پۆلی نیگار کیشاندا کیشامه وه

زۆر جوان بوون ئه و گایانه

له هه موو شتیک جوانتر بوون

لیره له باری ئیشپنگلیر دا ده خۆمه وه و نازانم

ئاخۆ کیم خۆش بوی و له کئی بیزار بم

پیوانه یه که نه ماوه

به ته نه ها خۆم خۆش دهوی و

به ته نه ها له خۆمیش بیزارم

خه لکانی تر هیچ پیوه ندییان به منه وه نیه

له و پرته قالانه ده چن که له میزه که وه داده که ونه خواری و

خلۆر ده بنه وه

ئه وه یه که ده بی برپاری له سه ر بده م :

خۆم بکوژم یان خۆم خۆش بوی؟

کامه یان خه یانه ته؟

زانیا ریبه کان له کوئی به وه دین؟

کتیبه کان... وه که شووشه ی شکاو :

هیشتا قنگی خۆم بهوانه خاوين ناکه مه وه
دهبيني وا خهريکه ههوا تاريکتر دادی ؟
(پیکه وه لیڤه دهخۆینه وه و قسه ده که ين
وه ک بلیی یه کتر ده ناسين)
ئهو گایه بکړه که گوانه کانی له وانی دیکه گه وره تر بی
ئهو گایه بکړه که که فه لئ له وانی تر زلتره
ئاماده

به پرسی باره که بیره یه کم بو ده هاوی
په رداخه که وه ک راکه ریکی خیرای ئوله مپیک ده خلیسکئ
به ده ست رایده گرم ، هه لیده گرمه وه
میزی رنگ ز ئیرینی وه سوه سه یه کی بیهووده
ده یخۆمه وه و راده وه ستم
هه واکه بو گاگان له بار نیه
به لام قه له مه که م ئاماده یه کایان بو بکیشیتته وه
خه فه ت بو هه ر لایه ک پئی خوش بی په لکیشم ده کا
په رداخه که م هه لده ده م
خیرا داوای بیره یه کی تر ده که م
بووه ی عیشق و بویریم پی به خشی به رده وام بم

چیمان له دهست دئ؟

له باشتترین دوځدا
له ئینساندا میهره بانی به دیده کری
که میک تیگه یشتن
برئ جار بویری
به لام به گستی
خه لکانیکن که شتیکی وایان پی نیه
وهک ئاژه لیکي گه وره
له خهویکی قوولدا که
کهس بوی نیه خه بهری کاته وه
به لام نه گهر که وته کار
له دلره قی و خو په رستی و زولم و کوشتندا
هاوتای نیه
له ئاست ئینساندا چیمان پی ده کری؟
هیچ
تا بو تان ده کری لی دوور که ونه وه

وہک چۆن لە شتییکی ژەہراوی، بەدرەوشتیک،
لە شتیییک خۆ دەبویرن
بەلام ھوشیار بن
چەندین یاسای بۆخۆی داناوہ
ھەتا خۆی لیتان بیاریزی
لەوانەییە لەسەر ھیچ بتانکوژی
تەنیا بە ھوشیاری رزگارتان دەبی
چەند کەسیک نەبی
کەس رزگاری نەبووہ
لەسەر خۆتانە پلان بۆ ھەلاتنتان دانین
کەسم پێ شک نایە دەرباز بووی
گەلی مروقی بەناوبانگ و گەرەم دیوہ
بەلام کەسیان دەرچوونیان بۆ نەبووہ
لەبەر ئەوہی تەنیا لەنیو مروقایەتیدا گەرە و ناودار بوون
من ھەننەھاتووم
بەلام لە تیکۆشان رانەوہستاوم
ھیوام وایە بەرلە مردن
ژیانم وەدەست بیئمەوہ

ئىستە چى؟

وشەكان

بەردەوام ھاتن و چوون

نەخۆشم

لەمالدا كەوتوم

زىرە لە تەلەفۇنەو ھەلدەستى

پشیلەكان خەوتوون

لیندا گسك لیئەدا

منیش لیروە چاوەرپى ژیانم

چاوەرپى مەرگم

حەزم دەکرد تەلەفۇن ھەلگرم و باسى ئازایەتیم بکەم

دۆخیکى ناخۆشە

بەلام ئەو دارە ئاگای لى نیه

چاوم لییە

لە خۆرى درەنگانى پاش نیوەرۆدا

بەدەم باوہ دەشە کیتەوہ

قسەم پى نەماوہ
چاوہروانىى نەبى
کہ ھەمووکەس بوخۆى بەتەنیا تووشى دەبى
ئاخ، زەمانىک گەنج بووم
ھىندە گەنج کہ باوہرکردنى ئەستەمە

زهوی میراتی دان به خۆدانه رانه

گهر ئاوا له پشت ئه و ئامیڤی تایپه وه

ئازار ده چیژم

ئاخۆ ئه گهر له نیو کاهوو رنای سالیناس^۱ دا ده بووم

ده بی ههستم به چی کردایه

بیر له وه که سانه ده که مه وه

که له کارخانه کاندای ناسیومن

ده ربار بوونیان مه حاله

خنکان له ژیانای

خنکان کاتی پیکه نین به باب هوپ^۲ یان لوسییل^۳ بال

وه ختی منالان توپی ته نیسه که یان به دیواردا ده کیشن

برپیک له خو کوشتنه کان هه رگیز تو مار نا کرین

۱. سالیناس: شاریکه له ویلایه تی کالیفورنیای ئه مریکا
۲ و ۳: باب هوپ و لوسییل بال: دوو که سایه تی کومیدیا له ئه مریکا

ئىستا

ئىستا لىره
لەنھۆمى دووھەمدا دانىشتووم
بيجامەيەكى زەردم لەبەرکردووہ و
نوشتاومەتەوہ
ھېشتا وا خۆم دەردەخەم وەكوو بلىيى نووسەرم
لە تەمەنى ھەفتاويە كدا بى و
بى عار بى
ئەم ژيانە
خانەكانى ميشكى خواردم
ريزى كتيب لە پشتمەوہيە
ئەو سەر و قژە تەنكەم دەخوړينم و
بەدواى وشەدا ئەگەرېم
دەيان سالە
ژنان و
رەخنەگران و

زانکۆم له خۆم توورە کردوو
 بۆقه نەفرەتیهکان
 بەم زوانە ئاھەنگ دەگیڕن
 پێم دەلین
 "بە ناحەق ریژلیگیراو"
 "بەدفعە"
 "بێ رهوشت"
 قامکەکانم روّدهچنە نیو
 تەختە کللی مە کینتاشە کە مەو،
 هەمان ئازارە کە سەرگەردانی شەقام و کورسی پارکەکانی
 کردم
 هەمان دێرە سادە کە لە ژووڕە هەرزانەکاندا فێر بووم و
 ناتوانم دەستی لێ هەلگرم
 ئیستا لێرە
 لەنھۆمی دووھەمدا دانیشتووم
 بیجامیەکی زەردم لەبەر کردوو و
 نوشتاومەتەو
 هیشتا وا خۆم دەردەخەم وە کوو بلیی نووسەرم
 خواکان روو لە خوارەوہ بزە دەکەن
 خواکان روو لە خوارەوہ بزە دەکەن
 خواکان روو لە خوارەوہ بزە دەکەن

بزەيە کى فەرامۆشنىە کراو

چەند ماسىيە کى سوورمان بوو
 لە تونگەيە کدا کە لەسەر مئيزە کە
 لە پال ئەو پەردە ئەستورە داندرابوو
 کە پەنجەرە گەرە کەى داپۆشيبوو
 ماسىيە کان بۆخۆيان دەسوورانەو
 دايکەم هەميشە بزەيە ک لەسەر لئوى بوو
 پيشى خۆشبوو ئيمە هەميشە دلخۆش بين
 پيى دەکوتم:

«هينرى! خۆشحال بە»

حەق بە دايکەم بوو

تا بۆت دەست بەدا دلخۆش بى باشە

بەلام باوکەم حەفتەيە ک چەندجار لە من و دايکەم ئەدا

کە جەستە شەش فووت و دوو ئينچىيە کەى

لەبەر توورەيى هەلدەگيرسا

ئيتەر بۆخۆشى نەيدەزانى چى لە دەروونەو و توورەي دەکا

دایکم

ماسییه فهقیره که

دایکم پئی خوشبوو همه میسه شاد بی

سه ره رای ئه وهی حهفته یه ک دوو سنی جار لیی ده درا

ده یوت: " پیبکه نه هیئری، بو پیناکه نی؟"

ئه و جا بو خوشی پیده که نی

بو وهی منیش له ئه وه وه فییر بم

تا ئه وه دم قهت پیبکه نی نیکی وا تالم نه دیوو

روژیکیان هر پینج ماسییه سووره که مان مردن

چاویان کرابووه وه و له سه رته نیشت که وتبوونه سه ر ئاو

باو کم که هاته وه مال ماسییه کانی خسته بهر پشیله که

خستنیه سه ر عه رزی چیشتخانه که

ئیمه سه یرمان ده کرد

دایکیشم بزه ی ده کرد

پەردەى شانۆ

پەردەى ئاخرى يەككە له شانۆ موزىكالەكان
كە زۆرتىرىن جار بەرپۆه چووو
برپى كەس ئەللىن زياتر له سەدجار بينويانە
له هەوالەكانى تەلەفیزیۆنەوہ بينىم :
چەپكەگولەكان، قریوہ، فرمیسك
ئافەرىنىكى بەگور
ئەو شانۆیەم نەبینوہ
دلنیام ئەگەر بۆ تەماشای چووبام
نەمدەتوانى هەتا كۆتایى دانیشم
لېى وەرز دەبووم
بروا بكەن دنیا و خەلك و
سەرگەرمىیە هونەرىیەكانى لام گرنگ نین
لینان گەرین
با ئەو خەلكە هەر بە سەبرى ئەوانەوہ خەرىك بن
با لیم دوور كەونەوہ

تأفرینی من پیشکەشیان

شەوئىكى شىكۆدار بەسەر شارددا

مەست لەنيۆ شەقامە تاريكەكانى شاريكدا
شەو، ون بووى، ژووورەكەم لەكوييه؟
بۆ گۆرپىنى حالى خۆت سەر بە باريكدا دەكەى
داواى سكاچ و ئاو دەكەى
سەرمييزى بارەكە تەپە و
قۆليكى كراسەكەت تەپ دەكا
سكاچەكە كەمهيژه
تۆش داواى بوتلى بيرة دەكەى
خاتوونى مەرگ بە كراسيكةوه دى و
لەبەرانبەرتدا دادەنيشى
بيريه كى بۆ دەكپرى
بۆنى زەلكاوى ليدى
قاچى بە قاچتەوه دەنى
كابراى مەيفرۆش پيت پيدەكەنى
توووشى نيگەرانييت كرددوو

نازانى پۇلىسى يان پياوكوژ
شىتتى يان گەمژە
داواى قۇدكا دەكەى
دەيكەيە نىو بوتلى بىرەكەتەوہ
لەدنىاي گايەكى مردوودا
ئىستا سەعات يەكى نىوہشەوہ
پرسىيارى نرخەكەى دەكەى
ئەوہى ماوہتەوہ دەيخۆيىيەوہ
تامى رۇنى ماشين ئەدا
خاتوونى مەرگ لەوئ بەجىدىلى
مەيفرۇش و پىكەننەكەى بەجىدىلى
شوينى ژوورەكەت وەبىرت دىتەوہ
ژوورەكەت و بوتلى شەراب لەسەر مېزى چىشتخانەكە
ژوورەكەت و سەماى قالۇنچەكان
فيلمى ئەستىرەى نەفرەتى لە تەلەفیزیوندا
ئەو شوينەى خۇشەويستى لىو بەبزە مردووہ

the bar tender sneers.
you've got him worried, he doesn't
know if you're a cop, a killer, a
madman or an Idiot.
you ask for a vodka.
you pour the vodka into the top of
the beer bottle.
It's one a.m. In a dead cow world.
you ask her how much for head,
drink everything down, it tastes
like machine oil.
you leave Madame Death there,
you leave the sneering bartender
there.
you have remembered where
your room is.
the room with the full bottle of
wine on the dresser.
the room with the dance of the
roaches.
Perfection in the Star Turd
where love died
laughing.

Big Night On The Town

drunk on the dark streets of some city,
it's night, you're lost, where's your
room?

90

you enter a bar to find yourself,
order scotch and water.
damned bar's sloppy wet, it soaks
part of one of your shirt
sleeves.

It's a clip joint-the scotch is weak.
you order a bottle of beer.

Madame Death walks up to you
wearing a dress.

she sits down, you buy her a
beer, she stinks of swamps, presses
a leg against you.

and for this, my own thunderous
accolade.

Curtain

the final curtain on one of the longest running
musicals ever, some people claim to have seen it over
one hundred times.

88

I saw it on the tv news, that final curtain:
flowers, cheers, tears, a thunderous
accolade.

I have not seen this particular musical
but I know if I had that I wouldn't have
been able to bear it, it would have
sickened me.

trust me on this, the world and its
peoples and its artful entertainment has
done very little for me, only to me.
still, let them enjoy one another, it will
keep them from my door

why don't you ever smile?
and then she would smile, to show me how, and it was
the
saddest smile I ever saw
one day the goldfish died, all five of them,
they floated on the water, on their sides, their eyes
still open,
and when my father got home he threw them to the
cat
there on the kitchen floor and we watched as my
mother
smiled

A smile To Remember

86

we had goldfish and they circled around and around
in the bowl on the table near the heavy drapes
covering the picture window and
my mother, always smiling, wanting us all
to be happy, told me, 'be happy Henry!'
and she was right: it's better to be happy if you
can
but my father continued to beat her and me several
times a week while
raging inside his 6-foot-two frame because he
couldn't
understand what was attacking him from within.
my mother, poor fish,
wanting to be happy, beaten two or three times a
week, telling me to be happy: 'Henry, smile!

I learned in those
cheap rooms,
I can't let
go,
sitting here
on this 2nd floor
hunched over in yellow
pajamas
still pretending to be
a writer.
the gods smile down,
the gods smile down,
the gods smile down.

word.
for decades now
I have infuriated the
ladies,
the critics,
the university
suck-toads.
they all will soon have
their time to
celebrate.

"terribly overrated..."

"gross..."

"an aberration..."

my hands sink into the
keyboard of my
Macintosh,
it's the same old
con
that scraped me
off the streets and
park benches,
the same simple
line

Now

I sit here on the 2nd floor
hunched over in yellow
pajamas
still pretending to be
a writer.
some damned gall,
at 71,
my brain cells eaten
away by
life.
rows of books
behind me,
I scratch my thinning
hair
and search for the

tennis balls against
the wall.
some suicides are never
recorded.

The Meek Shall Inherit The Earth

if I suffer at this
typewriter
think how I'd feel
among the lettuce-
pickers of Salinas?
I think of the men
I've known in
factories
with no way to
get out-
choking while living
choking while laughing
at Bob Hope or Lucille
Ball while
2 or 3 children beat

Oh, I was once unbelievably
young!

So Now?

the words have come and gone,
I sit ill.
the phone rings, the cats sleep.
Linda vacuums.
I am waiting to live,
waiting to die.
I wish I could ring in some bravery.
it's a lousy fix
but the tree outside doesn't know:
I watch it moving with the wind
in the late afternoon sun.
there's nothing to declare here,
just a waiting.
each faces it alone.
Oh, I was once young,

itself from you.
it can kill you without cause.
and to escape it you must be subtle.
few escape.
it's up to you to figure a plan.
I have met nobody who has escaped.
I have met some of the great and
famous but they have not escaped
for they are only great and famous within
Humanity.
I have not escaped
but I have not failed in trying again and
again.
before my death I hope to obtain my
life.

What Can We Do?

at their best, there is gentleness in Humanity.
some understanding and, at times, acts of
courage

but all in all it is a mass, a glob that doesn't
have too much.

it is like a large animal deep in sleep and
almost nothing can awaken it.

when activated it's best at brutality,
selfishness, unjust judgments, murder.

what can we do with it, this Humanity?
nothing.

avoid the thing as much as possible.

treat it as you would anything poisonous, vicious
and mindless.

but be careful. it has enacted laws to protect

buy the cow with the biggest
rump.
present arms.
the bartender slides me a beer
it runs down the bar
like an Olympic sprinter
and the pair of pliers that is my hand
stops it, lifts it,
golden piss of dull temptation,
I drink and
stand there
the weather bad for cows
but my brush is ready
to stroke up
the green grass straw eye
sadness takes me all over
and I drink the beer straight down
order a shot
fast
to give me the guts and the love to
go
on

in here. I am drinking in Spangler's Bar
wondering which to love and which
to hate, but the rules are gone:
I love and hate only
myself-
they stand outside me
like an orange dropped from the table
and rolling away; it's what I've got to
decide:
kill myself or
love myself?
which is the treason?
where's the information
coming from?
books...like broken glass:
I wouldn't wipe my ass with 'em
yet, it's getting
darker, see?
(we drink here and speak to
each other and
seem knowing.)
buy the cow with the biggest
tits

but a woman
is changed
by
children
age
diet
conversation
sex
the moon
the absence or
presence of sun
or good times.

74

a woman must be nursed
into subsistence
by love
where a man can become
stronger
by being hated.

I am drinking tonight in Spangler's Bar
and I remember the cows
I once painted in Art class
and they looked good
they looked better than anything

Cows In Art Class

good weather
is like
good women-
it doesn't always happen
and when it does
it doesn't
always last.
man is
more stable:
if he's bad
there's more chance
he'll stay that way,
or if he's good
he might hang
on,

they drive away first
they drive away fast.
they're best i guess.
it's an unbearably hot day.
there's a first-stage smog alert.
all the birds and plants are dead
or dying.
you start the engine

like composing a popular song
to make a 14-year old
weep.
you order another beer.
jesus, look at that guy
his hands hang down almost to his
knees and he's
whistling.
well, time to get out
pick up the bill
tip.
go to the register
pay.
pick up a toothpick
go out the door
your car is still there
and there are 3 men with heads
and necks
like ostriches all getting into one
car.
they each have a toothpick and
now
they are talking about women.

a head like an elephant.
at a table further down are 3 men
with very tiny heads
and long necks
like ostiches.
they talk loudly of land
development.
why, you think, did I ever come
in here when I have the low-down
blues?
then the waitress comes back
with the sandwich
and she asks you if there will be
anything else?
and you tell her, no no, this will be
fine.
then somebody behind you laughs.
it's a cork laugh filled with sand
and broken glass.
you begin eating the sandwich.
it's something.
it's a minor, difficult,
sensible action

Another Day

having the low down blues and
going into a restraurant to eat.
you sit at a table.
the waitress smiles at you.
she's dumpy. her ass is too big.
she radiates kindess and
sympathy
live with her 3 months and a man
would no real agony
o.k., you'll tip her 15 percent.
you order a turkey sandwich and a
beer.
the man at the table across from
you
as watery blue eyes and

there was nothing else to do-
just to listen to the
sound of the
engine,
the sound of the
tires
in the
snow.

and looked at the cafe
through the bus window.
then the bus moved
off, down a curve,
downward, out of
the hills.
the young man
looked straight
foreward.
he heard the other
passengers
speaking
of other things,
or they were reading
or attempting to sleep.
they had not noticed
the magic.
the young man
put his head to
one side,
closed his eyes,
pretended to
sleep.

in that cafe
forever.
the curious feeling
swam through him
that everything
was beautiful
there,
that it would always
stay beautiful
there.
then the bus driver
told the passenger
that it was time
to board.
the young man
thought, I'll just sit
here, I'll just stay
here.
but then
he rose and followed
the others into the
bus.
he found his seat

he ordered and the
food arrived.
the meal was
particularly
good
and the coffee.
the waitress was
unlike the women
he had known.
she was unaffected,
there was a natural
humor which came
from her.
the fry cook said
crazy things.
the dishwasher.
in back,
laughed, a good
clean pleasant laugh.
the young man watched
the snow through the
windows.
he wanted to stay

Nirvana

not much chance,
completely cut loose from
purpose,
he was a young man
riding a bus
through North Carolina
on the way to somewhere
and it began to snow
and the bus stopped
at a little cafe
in the hills
and the passengers
entered.
he sat at the counter
with the others,

is my companion.
I am a dog walking
backwards
I am a broken
banjo
I am a telephone wire
strung up in
Toledo, Ohio
I am a man
eating a meal
this night
in the month of
September.
put your sympathy
aside.
they say
water held up
Christ:
to come
through
you better be
nearly as
lucky

attitudes
their
confusion is constant
and it will
touch
whoever they
deal with.
beware of them:
one of their
key words is
"love."

62

and beware those who
only take
instructions from their
God
for they have
failed completely to live their own
lives.
don't feel sorry for me
because I am alone
for even
at the most terrible
moments humor

For The Foxes

don't feel sorry for me.
I am a competent,
satisfied human being.
be sorry for the others
who
fidget
complain
who
constantly
rearrange their
lives
like
furniture.
juggling mates
and

noe I sit in all this perfection.

it is quiet.

I have broken off with all 3 of my girlfriends.

I felt better when everything was in
disorder.

it will take me some months to get back to normal:

I can't even find a roach to commune with.

I have lost my rythm.

I can't sleep.

I can't eat.

I have been robbed of
my filth.

Metamorphosis

a girlfriend came in
built me a bed
scrubbed and waxed the kitchen floor
scrubbed the walls
vacuumed
cleaned the toilet
the bathtub
scrubbed the bathroom floor
and cut my toenails and
my hair.
then all on the same day
the plumber came and fixed the kitchen faucet
and the toilet
and the gas man fixed the heater
and the phone man fixed the phone.

each time I got drunk
and it would sit there on the roof
still playing-
a magic radio
a radio with guts,
and each morning I'd take the window
back to the glass man.
I don't remember how it ended exactly
though I do remember
we finally moved out.
there was a woman downstairs who worked in
the garden in her bathing suit, she really dug with that
trowel
and she put her behind up in the air
and I used to sit in the window
and watch the sun shine all over that thing
while the music played.

A Radio With Guts

it was on the 2nd floor on Coronado Street
I used to get drunk
and throw the radio through the window
while it was playing, and, of course,
it would break the glass in the window
and the radio would sit there on the roof
still playing
and I'd tell my woman,
"Ah, what a marvelous radio!"
the next morning I'd take the window
off the hinges
and carry it down the street
to the glass man
who would put in another pane.
I kept throwing that radio through the window

the bone and the
flesh searches
for more than
flesh.

there's no chance
at all:

we are all trapped
by a singular
fate.

nobody ever finds
the one.

56 the city dumps fill
the junkyards fill
the madhouses fill
the hospitals fill
the graveyards fill
nothing else
fills.

Alone With Everybody

the flesh covers the bone
and they put a mind
in there and
sometimes a soul,
and the women break
vases against the walls
and the men drink too
much
and nobody finds the
one
but keep
looking
crawling in and out
of beds.
flesh covers

closing in.
it blasts the
darkness.
writing is the
ultimate
psychiatrist,
the kindest
god of all the gods.
writing stalks
death.
it knows no
quit.
and writing
laughs
at itself,
at pain.
it is the last
expectation,
the last
explanation.
that's
what it
is.

Writing

often it is the only
thing
between you and
impossibility.
no drink,
no woman's love,
no wealth
can match it.
no thing can save
you
except writing.
it keeps the walls
from
failing.
the hordes from

OUT OF HERE!"
I really loved myself,
I really loved my slob-
self, and
they seemed to also:
always leaving
but almost
always
coming
back.

The great Slob

I was a natural slob
I liked to lay upon the bed
in indershirt (stained,ofcourse) (and with cigarette
holes)
shoes off
beerbottle in hand
trying to shake off a
difficult night,say with a
woman still around
walking the floor
complaining about this and
that,
and I'd work up a
belch and say,"HEY,YOU DON'T
LIKE IT? THEN GET YOUR ASS

celebration
of something not to
do
but only
know.

being lost,
being crazy mabye
is not so bad
if you can be
that way:
undisturbed.
New Orleans gave me
that.
nobody ever called
my name.
no telephone,
no car,
no job,
no anything.
me and the
rats
and my youth,
one time,
that time
I knew
even through the
nothingness,
it was a

there was something about
that city, though:
it didn't let me feel guilty
that I had no feeling for the
things so many others
needed.
it let me alone.
sitting up in my bed
the lights out,
hearing the outside
sounds,
lifting my cheap
bottle of wine,
letting the warmth of
the grape
enter
me
as I heard the rats
moving about the
room,
I preferred them
to
humans.

I could piss away my life,
unmolested.
except for the rats.
the rats in my small dark room
very much resented sharing it
with me.
they were large and fearless
and stared at me with eyes
that spoke
an unblinking
death.
women were beyond me.
they saw something
depraved.
there was one waitress
a little older than
I, she rather smiled,
lingered when she
brought my
coffee.
that was plenty for
me, that was
enough.

Young In New Orlean

starving there, sitting around the bars,
and at night walking the streets for hours,
the moonlight always seemed fake
to me, mabye it was,
and in the French Quarter I watched
the horses and buggies going by,
everybody sitting high in the open
carriages, the black driver, and in
back the man and the woman,
usually young and always white.
and I was always white.
and hardly charmed by the
world.
New Orleans was a place to
hide.

it becomes
cigarette smoke
climbing a chapel of dark vines...
it matters little
very little love is not so bad
or very little life
what counts
is waiting on walls
I was born for this
I was born to hustle roses down the avenues of the
dead.

Consummation of grief

I even hear the mountains
the way they laugh
up ana down their blue sides
and down in the water
the fish cry
and the water
is their tears
I listen to the water
on nights I drink away
and the sadness becomes so great
I hear it in my clock
it becomes knobs upon my dresser
it becomes paper on the floor
it becomes a shoehorn
a laundry ticket

dear freinds, die in our sleep?

of rocket fuel and mushrooms,
poison mushrooms; it's a bad time,
a dog-sick time-curtain
SOLD OUT, SOLD OUT, SOLD OUT again,
by god,by somebody and something,
by rockets and generals and
leaders, by poets , doctors, comedians,
by manufacturers of soup
and biscuits, Janus-faced hucksters
of their own indexery;
I can now see now the coal-slick
contaminated fields, a snail or 2,
bile, obsidian, a fish or 3
in the shallows, an obloquy of our
source and our sight.....
has this happend before? is history
a circle that catches itself by the tail,
a dream, a nightmare,
a general's dream, a presidents dream,
a dictators dream...
can't we awaken?
or are the forces of life greater than we are?
can't we awaken? must we forever,

musicians starve as always
and the novelists miss the mark,
but not the pelican , the gull;
pelicans dip and dive, rise,
shaking shocked half-dead
radioactive fish from their beaks;
indeed, indeed, the waters wash
the rocks with slime; and on wall st.
the market staggers like a lost drunk
looking for his key; ah,
this will be a good one, by God:
it will take us back to the
sabre-teeth, the winged monkey
scrabbling in pits over bits
of helmet, instrument and glass;
a lightning crashes across
the window and in a million rooms
lovers lie entwined and lost
and sick as peace;
the sky still breaks red and orange for the
painters-and for the lovers,
flowers open as they always have
opened but covered with thin dust

clearing clump and dog
replacing out-dated bullets;
the Chinesees still carve
in jade, quietly stuffing rice
into their hunger, a hunger
a thousand years old,
their muddy rivers moving with fire
and song, barges, houseboats
pushed by drifting poles
of waiting without wanting;
in Turkey they face the East
on their carpets
praying to a purple god
who smokes and laughs
and sticks fingers in their eyes
blinding them, as gods will do;
but the rockets are ready: peace is no longer,
for some reason, precious;
madness drifts like lily pads
on a pond circling senselessly;
the painters paint dipping
their reds and greens and yellows,
poets rhyme their loneliness,

The Sun Weilds Mercy

and the sun weilds mercy
but like a jet torch carried to high,
and the jets whip across its sight
and rockets leap like toads,
and the boys get out the maps
and pin-cuishon the moon,
old green cheese,
no life there but too much on earth:
our unwashed India boys
crosssing their legs, playing pipes,
starving with sucked in bellies,
watching the snakes volute
like beautiful women in the hungry air;
the rockets leap,
the rockets leap like hares,

the streets to be interviewed for low-paying and
monotonous
jobs
by strange men behind desks
men without eyes men without faces
who would take away my hours
break them
piss on them.
now I work for the editors the readers the
critics
but still hang around and drink with
Mozart, Bach, Brahms and the
Bee
some buddies
some men
sometimes all we need to be able to continue alone
are the dead
rattling the walls
that close us in.

Friends Within The Darkness

I can remember starving in a
small room in a strange city
shades pulled down, listening to
classical music

37

I was young I was so young it hurt like a knife
inside
because there was no alternative except to hide as
long
as possible--
not in self-pity but with dismay at my limited chance:
trying to connect.
the old composers -- Mozart, Bach, Beethoven,
Brahms were the only ones who spoke to me and
they were dead.
finally, starved and beaten, I had to go into

Love & Fame & Death

it sits outside my window now
like and old woman going to market;
it sits and watches me,
it sweats nevously
through wire and fog and dog-bark
until suddenly
I slam the screen with a newspaper
like slapping at a fly
and you could hear the scream
over this plain city,
and then it left.
the way to end a poem
like this
is to become suddenly
quiet.

Cause And Effect

the best often die by their own hand
just to get away,
and those left behind
can never quite understand
why anybody
would ever want to
get away
from
them

Working Out

van gogh cut off hiss ear
gave it to a
prostitute
who flung it away in
extreme
disgust.

34

van,whores don't want
ears
they want money.
I guess that's why you were
such a great
painter:you
didn't understand
much
else.

nations.
a small plane passes overhead.
I look upward as if it made sense to
look upward.
it's true, the sky has rotted:
it won't be long for any of us.

Decline

naked along the side of the house,
8 a.m., spreading sesame seed oil
over my body, Jesus, have I come
to this?

32

I once battled in dark alleys for a
laugh.

now I'm not laughing.

I splash myself with oil and wonder,

how many years do you want?

how many days?

my blood is soiled and a dark

angel sits in my brain.

things are made of something and

go to nothing.

I understand the fall of cities, of

I Met A Genius

I met a genius on the train
today
about 6 years old,
he sat beside me
and as the train
ran down along the coast
we came to the ocean
and then he looked at me
and said,
it's not pretty.
it was the first time I'd
realized
that.

dress,
all her loveliness gone,
and I speak to all the gods,
jewish gods, christ gods,
chips of blinking things,
idiols, pills, bread,
fathoms, risks,
knowledgeable surrender,
rats in the gravy of 2 gone quite mad
without a chance,
hummingbird knowledge, hummingbird chance,
I lean upon this
I lean on all of this
and know:
her dress upon my arm:
but
they will not
give her back home.

For Jane:
with All The Love I Had, Which Was not Enough

I pick up the skirt
I pick up the sparkling beads
in black,
this things that moved once
around flesh,
and I call God a liar,
I say anything that moved
like that
or knew
my name
could never die
in the common verity of dying,
and I pick
up her lovely

and she was quickly dispatched
to somewhere else
on the ship
as everything
continued just
as she had written it.

Carson McCullers

she died of alcoholism
wrapped in a blanket
on a deck chair
on an ocean
steamer.

27

all her books of
terrified loneliness
all her books about
the cruelty
of loveless love
were all that was left
of her
as the strolling vacationer
discovered her body
notified the captain

And The Moon And The Stars And the World

Long walks at night
that's what good for the soul:
peeking into windows
watching tired housewives
trying to fight off
their beer-maddened husbands.

Oh Yes

there are worse things than
being alone
but it often takes decades
to realize this
and most often
when you do
it's too late
and there's nothing worse
than
too late.

I carried her down the sides of the Hollywood Hills
brambles and rabbits and rocks
running in front of me
and by the time I'd dug the ditch
and stuck her in
belly down
and put the dirt back on
the sun was up and it was warm
and the flies were lazy and
I could hardly see anything out of my eyes
everything was so
warm and yellow.

24

I managed to drive home and I got into bed and I
slept for 5 days and 4
nights.

Sleep

she was a short one
getting fat and she had once been
beautiful and
she drank the wine
she drank the wine in bed and
talked and screamed and cursed at
me
and i told her
please, I need some
sleep.
-sleep? sleep? ya son of a
bitch, ya never sleep, ya
don't need any
sleep!
I buried her one morning early

write
it
or even to
read
it.

Poetry

it
takes
a lot of
desperation
dissatisfaction
to
write
a
few
good
poems.
it's not
for
everybody
either to

CLEANSED

even though nothing
is solved.

that's what I get for kicking
religion in the ass.

I should have kicked the redhead
in the ass
where her brains and her bread and
butter are
at ...

but, no, I've felt sad
about everything:

the lost redhead was just another
smash in a lifelong
loss ...

I listen to drums on the radio now
and grin.

there is something wrong with me
besides
melancholia.

Melancholia

the history of melancholia
includes all of us.

me, I writhe in dirty sheets
while staring at blue walls
and nothing.

19

I have gotten so used to melancholia
that

I greet it like an old
friend.

I will now do 15 minutes of grieving
for the lost redhead,

I tell the gods.

I do it and feel quite bad
quite sad,
then I rise

listening. there is something wrong with him,
isn't there?
he came to hear the
music.

Rain

a symphony orchestra.
there is a thunderstorm,
they are playing a Wagner overture
and the people leave their seats under the trees
and run inside to the pavilion
the women giggling, the men pretending calm,
wet cigarettes being thrown away,
Wagner plays on, and then they are all under the
pavilion. the birds even come in from the trees
and enter the pavilion and then it is the Hungarian
Rhapsody #2 by Liszt, and it still rains, but look,
one man sits alone in the rain
listening. the audience notices him. they turn
and look. the orchestra goes about its
business. the man sits in the night in the rain,

arm gone
very little left,all harp-like
without music.
at least a drunk
in bed with a cigarette
might cause 5 fire
engines and
33 men
I can't
do
any
thing.
but
p.s. -hector richmond in the next
tomb thinks only of Mozart and candy
caterpillars.
he is
very bad
company.

Mama

here I am
in the ground
my mouth
open
and
I can't even say
mama,
and
the dogs run by and stop and piss
on my stone; I get it all
except the sun
and my suit is looking
bad
and yesterday
the last of my left

food was too expensive to eat
a bottle of wine would cost you
your left hand
celine was gone
the fat men smoked cigars and became
gloried puffs of smoke
the thin men sat very straight and spoke
only to each other
the waiters had big feet and were sure
that they were more important than
anything or anybody
celine was gone
and Picasso was dying
paris was absolutely nothing
I did see a dog that looked like a white wolf
I don't remember leaving paris
But I must have been there
It was somewhat like leaving
A fashion magazine in a
Train station

Paris

Was just like not being there
Celine was gone
There was nobody there
Paris was a bite of bluegrey air
The women rushed by as if you would never
Dare to go to bed with
Them
There were no armies around
Everybody was rich
There were no poor in view
There were no old in view
To sit in a table in a café
Woud get you careful stares from the other patrons
who were certain that they were
more important than you

something is
walking across the floor
toward me.
oh, it's just
my cat
this
time.

with life, the same stale yet
fluctuating
factors.
even at the track
I watch the horses run by
and it seems
meaningless.
I leave early after buying tickets on the
remaining races.
"taking off?" asks the motel
clerk.
"yes, it's boring,"
I tell him.
"If you think it's boring
out there," he tells me, "you oughta be
back here."
so here I am
propped up against my pillows
again
just an old guy
just an old writer
with a yellow
notebook.

Are You Drinking?

washed-up, on shore, the old yellow notebook
out again

I write from the bed
as I did last
year.

will see the doctor,
Monday.

"yes, doctor, weak legs, vertigo, head-
aches and my back
hurts."

"are you drinking?" he will ask.

"are you getting your
exercise, your
vitamins?"

I think that I am just ill

that
with our
secret pact
and it's nice enough to
make a man
weep, but I don't
weep, do you?

there's a bluebird in my heart that
wants to get out
but I'm too tough for him,
I say,
stay down, do you want to mess
me up?
you want to screw up the
works?
you want to blow my book sales in
Europe?

there's a bluebird in my heart that
wants to get out
but I'm too clever, I only let him out
at night sometimes
when everybody's asleep.
I say, I know that you're there,
so don't be
sad.
then I put him back,
but he's singing a little
in there, I haven't quite let him
die
and we sleep together like

Bluebird

there's a bluebird in my heart that
wants to get out
but I'm too tough for him,
I say, stay in there, I'm not going
to let anybody see
you.

there's a bluebird in my heart that
wants to get out
but I pour whiskey on him and inhale
cigarette smoke
and the whores and the bartenders
and the grocery clerks
never know that
he's
in there.

and often feel
very good.
and when they die
it is an easy
death, usually in their
sleep.
you may not believe
it
but such people do
exist.
but I am not one of
them.
oh no, I am not one
of them,
I am not even near
to being
one of
them
but they are
there
and I am
here.

The Aliens

you may not believe it
but there are people
who go through life with
very little
friction or
distress.
they dress well, eat
well, sleep well.
they are contented with
their family
life.
they have moments of
grief
but all in all
they are undisturbed

it's not my death that
worries me, it's my wife
left with this
pile of
nothing.

I want to
let her know
though
that all the nights
sleeping
beside her

4

even the useless
arguments
were things
ever splendid
and the hard
words

I ever feared to
say
can now be
said:

I love
you.

Confession

waiting for death
like a cat
that will jump on the
bed
I am so very sorry for
my wife
she will see this
stiff
white
body
shake it once, then
maybe
again
"Hank!"
Hank won't answer.

will not happen again
the tigers have found me
and I do not care.

For Jane

225 days under grass
and you know more than I
they have long taken your blood
you are a dry stick in a basket
in this how it works?
in this room
the hours of love
still make shadows
when you left
you took almost
everything
I kneel in the nights
before tigers
that will not let me be
what you were

Decline	32
Working Out.....	34
Cause And Effect	35
Love & Fame & Death.....	36
Friends Within The Darkness.....	37
The Sun Weilds Mercy.....	39
Consummation of grief	44
Young In New Orlean	46
The great Slob	51
Writing	53
Alone With Everybody	55
A Radio With Guts	57
Metamorphosis.....	59
For The Foxes	61
Nirvana.....	64
Another Day.....	69
Cows In Art Class	73
What Can We Do?.....	77
So Now?.....	79
The Meek Shall Inherit The Earth.....	81
Now.....	83
A smile To Remember.....	86
Curtain.....	88
Big Night On The Town.....	90

Contents

For Jane.....	1
Confession.....	3
The Aliens	5
Bluebird.....	7
Are You Drinking?.....	10
Paris.....	13
Mama	15
Rain	17
Melancholia.....	19
Poetry	21
Sleep.....	23
Oh Yes.....	25
And The Moon And The Stars And the World.....	26
Carson McCullers	27
For Jane: with All The Love I Had, Which Was not Enough ..	29
I Met A Genius	31

PARIS

CHARLES BUKOWSKI

SELECTED POEMS

